

РЕШЕНИЕ

№ 6449

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 174 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАДМИЛА ИВ. МИРАЗЧИЙСКА

при участието на секретаря ЙОРДАН С. ДЕЛИЙСКИ
като разгледа докладваното от РАДМИЛА ИВ. МИРАЗЧИЙСКА
Гражданско дело № 20231110123324 по описа за 2023 година

Предмет на делото са предявените от ***** срещу С. И. Н., ЕГН *****, Д. Ю. Д., ЕГН ***** и К. Ю. Д., ЕГН ***** обективно и кумулативно съединени осъдителни искиове с правни основания чл.153 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД, относно осъждане на ответниците да платят на ищеца следните суми:

С. И. Н., ЕГН ***** сумата в размер на **1163,51 лв.**, представляваща $\frac{1}{2}$ от цена на доставена в периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. за имот, находящ се в ***** незаплатена топлинна енергия, ведно със законна лихва за периода от 03.05.2023 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на **215,32 лв.** за периода от 15.09.2020 г. до 19.04.2023 г., както и суми за дялово разпределение в размер на **11,58 лв.**, представляваща главница за периода от 01.04.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за периода от 03.05.2023 г. до изплащане на вземането, и сумата в размер на **2,97 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от 15.06.2020 г. до 19.04.2023 г.;

Д. Ю. Д., ЕГН ***** сумата в размер на **581,75 лв.**, представляваща $\frac{1}{4}$ от цена на доставена в периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. за имот, находящ се в ***** незаплатена топлинна енергия,

ведно със законна лихва за периода от 03.05.2023 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на **107,66 лв.** за периода от 15.09.2020 г. до 19.04.2023 г., както и суми за дялово разпределение в размер на **5,79 лв.**, представляваща главница за периода от 01.04.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за периода от 03.05.2023 г. до изплащане на вземането, и сумата в размер на **1,48 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от 15.06.2020 г. до 19.04.2023 г.;

К. Ю. Д., ЕГН ***** сумата в размер на **581,75 лв.**, представляваща $\frac{1}{4}$ от цена на доставена в периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. за имот, находящ се в ***** незаплатена топлинна енергия, ведно със законна лихва за периода от 03.05.2023 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на **107,66 лв.** за периода от 15.09.2020 г. до 19.04.2023 г., както и суми за дялово разпределение в размер на **5,79 лв.**, представляваща главница за периода от 01.04.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за периода от 03.05.2023 г. до изплащане на вземането, и сумата в размер на **1,48 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от 15.06.2020 г. до 19.04.2023 г.

Ищцовото дружество основава претенциите си с твърденията, че ответниците дължат претендираните суми, в качеството на потребители на топлинна енергия в процесния имот, до който ищцовото дружество е доставяло топлинна енергия в процесния период, цената на която не е била заплатена.

В законоустановения срок за отговор на исковата молба, такъв е постъпил от страна на ответниците, с който правят възражение за изтекла погасителна давност и за частично плащане въз основа на сключено извънсъдебно споразумение между страните.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира следното:

За основателността на иска по чл. 153 ЗЕ следва да се установи кумулативното наличие на следните юридически факти: наличието на облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия между страните, количеството на реално доставената от ищеца по договора

топлинна енергия за процесния период и размера на нейната цена. По иска с правно основание *чл. 86, ал. 1 от ЗЗД* следва да докаже съществуването и размера на главния дълг и изпадането на ответниците в забава.

Съгласно чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, в редакцията, действаща за исковия период, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия. Разпоредбата императивно урежда кой е страна по облигационното отношение с топлопреносното предприятие, като меродавно е единствено притежанието на вещно право върху имота - собственост или вещно право на ползване.

С ТР № 2/2017 г. от 17.05.2018 г., постановено по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, т. 1, са дадени задължителни разяснения относно хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, какъвто обаче не е разглежданият случай. В мотивите на същото тълкувателно решение е посочено, че предоставяйки съгласието си за топлофициране на сградата, собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване са подразбираните клиенти на топлинна енергия за битови нужди, към които са адресирани одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие. В това си качество на клиенти на топлинна енергия те са страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди (чл. 153, ал. 1 ЗЕ) и дължат цената на доставената топлинна енергия. Гореизложеното се отнася и за редакциите на чл. 153, ал. 1 ЗЕ преди ДВ, бр. 54 от 2012 г., визиращи като страна по договора за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни общи условия потребителите на топлинна енергия за битови нужди.

В посоченото Тълкувателно решение е отразена и принципната възможност клиенти на топлинна енергия за битови нужди да бъдат правни субекти, различни от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, ако ползват топлоснабдения имот със съгласието на собственика, респ. носителя на вещното право на ползване, за собствени битови нужди и същевременно са сключили договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за този

имот при публично известните общи условия директно с топлопреносното предприятие. В тази хипотеза третото ползващо лице придобива качеството "клиент" на топлинна енергия за битови нужди ("битов клиент" по смисъла на § 1, т. 2а ДР ЗЕ) и като страна по договора за доставка на топлинна енергия дължи цената ѝ на топлопреносното предприятие. Договорът между това трето ползващо лице и топлопреносното предприятие подлежи на доказване по общия ред на ГПК, например с откриването на индивидуална партида на ползвателя при топлопреносното дружество, но не се презюмира с установяване на факта на ползване на топлоснабдения имот. В гореизложения смисъл изброяването в нормата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ на собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване като клиенти (потребители) на топлинна енергия за битови нужди и страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие не е изчерпателно.

Страните не спорят и съдът с доклада по чл. 140 ГПК, приет по делото без възражения, е отделил за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства по делото, че между страните е сключен договор за доставка на топлинна енергия за битови нужди, че сградата в която се намира топлоснабденият имот е била присъединени към топлопреносната мрежа, че процесният недвижим имот, е бил топлофициран, че за исковия период ищцовото дружество е доставило в имота топлинна енергия в количеството и с качество посочено в исковата молба на претендираната стойност и е извършвана услугата за дялово разпределение на претендираната стойност, както и че в имота е осъществявана услуга за дялово разпределение през исковия период на претендираната цена, както и че процесните вземания са изцяло изплатени в хода на процеса.

С оглед удовлетворяването на претенцията на ищеца, предмет на делото, чрез извършено плащане в хода на процеса, исковете следва да бъдат отхвърлени, поради плащане.

По разноските:

Независимо от изхода на делото и доколкото се установи, че в полза на ищеца е възникнало претендираното с исковата молба вземане и едва в хода на процеса е извършено плащане от страна на ответника, то последният

дължи на ищеца съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение, което съдът счита, че с оглед липсата на правна и фактическа сложност по делото следва да присъди в минимален размер от 100 лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от *****, ЕИК ***** срещу С. И. Н., ЕГН *****, Д. Ю. Д., ЕГН ***** и К. Ю. Д., ЕГН ***** обективно и кумулативно съединени осъдителни иски с правни основания чл.153 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД, относно осъждане на ответниците да платят на ищеца следните суми:

С. И. Н., ЕГН ***** сумата в размер на **1163,51 лв.**, представляваща $\frac{1}{2}$ от цена на доставена в периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. за имот, находящ се в ***** незаплатена топлинна енергия, ведно със законна лихва за периода от 03.05.2023 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на **215,32 лв.** за периода от 15.09.2020 г. до 19.04.2023 г., както и суми за дялово разпределение в размер на **11,58 лв.**, представляваща главница за периода от 01.04.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за периода от 03.05.2023 г. до изплащане на вземането, и сумата в размер на **2,97 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от 15.06.2020 г. до 19.04.2023 г.;

Д. Ю. Д., ЕГН ***** сумата в размер на **581,75 лв.**, представляваща $\frac{1}{4}$ от цена на доставена в периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. за имот, находящ се в ***** незаплатена топлинна енергия, ведно със законна лихва за периода от 03.05.2023 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на **107,66 лв.** за периода от 15.09.2020 г. до 19.04.2023 г., както и суми за дялово разпределение в размер на **5,79 лв.**, представляваща главница за периода от 01.04.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за периода от 03.05.2023 г. до изплащане на вземането, и сумата в размер на **1,48 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от 15.06.2020 г. до 19.04.2023 г.;

К. Ю. Д., ЕГН ***** сумата в размер на **581,75 лв.**, представляваща $\frac{1}{4}$ от цена на доставена в периода от 01.05.2019 г. до

30.04.2021 г. за имот, находящ се в ***** незаплатена топлинна енергия, ведно със законна лихва за периода от 03.05.2023 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на **107,66 лв.** за периода от 15.09.2020 г. до 19.04.2023 г., както и суми за дялово разпределение в размер на **5,79 лв.**, представляваща главница за периода от 01.04.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за периода от 03.05.2023 г. до изплащане на вземането, и сумата в размер на **1,48 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от 15.06.2020 г. до 19.04.2023 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК С. И. Н., ЕГН *****, Д. Ю. Д., ЕГН ***** и К. Ю. Д., ЕГН ***** да заплатят на *****, ЕИК ***** сумата в размер на 100 лв., представляваща съдебни разноси.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца – *****.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____